

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.3.2012
COM(2012) 124 final

2012/0060 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige indkøb

(EØS-relevant tekst)

{ SWD(2012) 57 final }

{ SWD(2012) 58 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Dette er et nyt forslag inden for Den Europæiske Unions internationale politik for offentlige indkøb. Det vigtigste mål med dette initiativ er at forbedre de betingelser, hvorunder virksomheder i EU kan konkurrere om offentlige kontrakter i tredjelande. I øjeblikket står EU-leverandører over for mange former for restriktiv praksis for offentlige indkøb i mange af de lande, der er EU's vigtigste handelspartnere. Initiativet bekræfter desuden den retlige situation for tilbudsgivere, varer og tjenesteydelser fra lande, som har en international aftale med EU vedrørende offentlige indkøb, og præciserer de regler, der gælder for tilbudsgivere, varer og tjenesteydelser, som ikke er omfattet af en sådan aftale.

Generel baggrund

I forhandlingerne om en revideret aftale om offentlige indkøb inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og i bilaterale forhandlinger med tredjelande har EU været fortalere for en ambitiøs liberalisering af de internationale markeder for offentlige indkøb. Offentlige udbud i EU, som repræsenterer en værdi på ca. 352 mia. EUR, er åbne for tilbudsgivere, som har tilsluttet sig WTO-aftalen om offentlige indkøb.

Mange tredjelande er dog tilbageholdende med at liberalisere deres markeder for offentlige indkøb og give adgang til international konkurrence eller at åbne disse markeder mere, end de allerede har gjort. Værdien af de offentlige udbud i USA, som udenlandske tilbudsgivere kan deltage i, er på nuværende tidspunkt blot på 178 mia. EUR. For Japans vedkommende er tallet 27 mia. EUR, mens kun en brøkdel af det kinesiske marked for offentlige indkøb er åben for udenlandske virksomheder. Mange lande har også indført protektionistiske foranstaltninger, navnlig i kølvandet af den økonomiske krise. Samlet set er mere end halvdelen af verdensmarkedet for offentlige indkøb lukket på grund af protektionistiske foranstaltninger, og denne andel stiger konstant. Den del af EU's eksport, som finder vej til verdensmarkedet for offentlige indkøb, repræsenterer på nuværende tidspunkt blot 10 mia. EUR (0,08 % af EU's BNP), mens yderligere EU-eksport til en værdi af skønsmæssigt 12 mia. EUR ikke kan realiseres på grund af restriktioner.

I modsætning hertil har EU i stort omfang holdt sit marked for offentlige indkøb åbent for international konkurrence på trods af et stigende pres på hjemmemarkedet, navnlig fra nye vækstøkonomier inden for visse centrale sektorer (jernbaner, bygge- og anlægssektoren og it-tjenester). Med undtagelse af visse bestemmelser med et anvendelsesområde, der er begrænset til forsyningsvirksomhed¹, har EU ikke udøvet sine beføjelser til at regulere adgangen for udenlandske varer, tjenesteydelser og virksomheder til EU's marked for offentlige indkøb.

På baggrund af de nye vækstøkonomiers større og større betydning medfører urimelige konkurrencevilkår en lang række problemer. Det største problem er, at EU i internationale forhandlinger med handelspartnere ikke står stærkt nok til at kunne rette op på denne ubalance og sikre sig betydelige markedsadgangsrettigheder til gavn for erhvervslivet i EU. De ordregivende myndigheder mangler også en klar ramme, for så vidt angår EU's internationale forpligtelser.

Dette initiativ sigter mod at løse disse problemer ved for det første at styrke Den Europæiske Unions position, når der forhandles om EU-virksomheders adgang til markederne for

¹ Artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF om indgåelse af kontrakter vedrørende forsyningsvirksomhed.

offentlige indkøb i tredjelande for at liberalisere vores handelspartners markeder. For det andet søger det derfor at tydeliggøre reglerne for adgang til EU's marked for offentlige indkøb for tredjelandes virksomheder, varer og tjenesteydelser. I overensstemmelse med EU's 2020-strategi er målet i sidste ende at forbedre forretningsmulighederne for EU's virksomheder på globalt plan og dermed skabe nye job og fremme innovation.

Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

De to grundlæggende EU-direktiver om offentlige indkøb² fastlægger ikke en overordnet ramme for håndtering af tilbud, der omfatter udenlandske varer og tjenesteydelser, på EU's marked for offentlige indkøb. De eneste specifikke regler er fastsat i artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF. Disse bestemmelser er imidlertid begrænset til forsyningsvirksomheders indkøb, og deres anvendelsesområde er for snævert til at have betydelig indvirkning på forhandlingerne om markedsadgang. EU's offentlige indkøb vedrørende forsyningsvirksomhed tegner sig rent faktisk kun for ca. 20 % af EU's samlede offentlige indkøb.

I Kommissionens forslag til modernisering af EU-reglerne vedrørende offentlige indkøb besluttede den sig for ikke at overtage artikel 58 og 59 i direktivet om forsyningsvirksomhed med henblik på det foreliggende initiativ³.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Dette initiativ gennemfører Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (KOM(2010) 2020) og Europa 2020-flagskibsinitiativet om en integreret industripolitik for en globaliseret verden (KOM (2010) 614). Desuden gennemfører det akten om det indre marked (KOM (2011) 206) og meddelelsen om handel, vækst og verdensanliggender (KOM (2010) 612). Det er et strategisk initiativ under Kommissionens arbejdsprogram for 2011 (KOM(2010) 623 endelig).

Forslaget er også i overensstemmelse med EU's udviklingspolitiske strategier og mål, navnlig fordi varer og tjenesteydelser fra de mindst udviklede lande overordnet set er undtaget fra indgreb i medfør af dette instrument.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

For at indsamle de berørte parter synspunkter tilrettelagde Kommissionen, foruden individuelle møder, en række høringer og formidlingsaktiviteter.

Der blev gennemført en åben høring på internettet mellem den 7. juni og den 2. august 2011. Den bestod af tre detaljerede spørgeskemaer, der var rettet mod i) ordregivende myndigheder og medlemsstater, ii) virksomheder og/eller deres repræsentanter samt iii) andre potentielt interesserede parter (borgerne, ngo'er og fagforeninger). Kommissionen modtog i alt 215 bidrag⁴. En sammenfatning af bidragene kan findes i bilag I til konsekvensanalysen. Som en del af denne proces afholdt Kommissionen en offentlig høring i Bruxelles den 8. juli 2011. Arbejdsmarkedets parter fik ligeledes lejlighed til at give udtryk for deres synspunkter på det

² Direktiv 2004/18/EF for enheder i de såkaldte traditionelle sektorer og direktiv 2004/17/EF for enheder inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134 af 30.4.2004, henholdsvis s. 1 og s. 114).

³ KOM(2011) 895 endelig og KOM(2011) 896 endelig.

⁴ Ud over online svarene blev der også modtaget skriftlige indlæg.

kontaktforum, som GD for Beskæftigelse tilrettelagde den 7. februar 2011. Der blev også gennemført særlige høringer med EU's delegerationer i tredjelande og medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler. Specifikke emner (dvs. artikel 58 i direktivet om forsyningsvirksomhed og behandlingen af unormalt lave tilbud) er også blevet behandlet i forbindelse med høringen om modernisering af politikken for offentlige indkøb. Kommissionens minimumsstandarder for høringer blev overholdt fuldt ud.

Sammendrag af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Generelt set blev Kommissionens initiativ hilst velkommen. Et stort flertal blandt respondenterne var enige i Kommissionens beskrivelse af det aktuelle niveau for adgang til EU's marked for offentlige indkøb for varer, tjenesteydelser og virksomheder fra tredjelande og gav deres opbakning til de mål, der er udpeget for initiativet.

Med hensyn til de skitserede løsningsmuligheder er det vigtigt at bemærke, at der blev givet udtryk for forskellige holdninger: Generelt synes et betydeligt flertal af de berørte parter at støtte et lovgivningsinitiativ (ca. 65 %), mens et stort mindretal på ca. 35 % foretrækker en løsningsmulighed, hvor "intet ændres". Synspunkterne inden for de forskellige grupper af berørte parter afviger dog fra hinanden med hensyn til den foretrukne løsning. Blandt ordregivere og statslige myndigheder (herunder fra tredjelande) går f.eks. to tredjedele ind for løsningsmuligheden, hvor "intet ændres", eller en løsningsmulighed med ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, mens ca. 75 % af virksomhederne og andre berørte parter går ind for et lovgivningsinitiativ. Der er ligeledes divergerende meninger om, hvad denne løsningsmulighed med lovgivningsmæssige foranstaltninger bør bestå af. Selv om næsten halvdelen af respondenterne støtter løsningsmuligheden med lovgivningsmæssige foranstaltninger - "fremgangsmåde A"⁵ - går et større antal respondenter også ind for alternative fremgangsmåder. Det er værd at bemærke, at "fremgangsmåde B"⁶ også modtog støtte fra et betydeligt antal respondenter, selv om den er den mindst foretrukne løsningsmulighed med lovgivningsmæssige foranstaltninger.

De hovedargumenter, som de berørte parter fremsatte for de to løsningsmuligheder, omfattede betydningen af at opnå den mest omkostningseffektive løsning, den risiko for underminering af konkurrenceevnen og produktiviteten, som nogle af løsningsmulighederne indebærer, risiko for gengældelse fra vores handelspartners side, den administrative byrde, som et sådant initiativ kan medføre, og at initiativet vil sætte spørgsmålstejn ved EU's status som forkæmper for åbne markeder. Fagforeninger og ikke-statslige organisationer (ngo'er) har indtaget en forholdsvis neutral holdning til valget af løsningsmuligheder og har haft tendens til at fokusere deres bidrag på behovet for, at tredjelande overholder ILO's konventioner, når de deltager i udbud i EU, eller at EU åbner sine grænser for at opretholde rimelige handelsvilkår over for de mindst udviklede lande.

⁵ Fremgangsmåde A: Det vil i princippet blive krævet, at ordregivende myndigheder/ordregivere i EU udelukker varer, tjenesteydelser og virksomheder fra tredjelande, der ikke er omfattet af EU's internationale forpligtelser.

⁶ Fremgangsmåde B: Forudsat at der foretages anmeldelse til Kommissionen, vil de ordregivende myndigheder/ordregiverne have mulighed for at beslutte at udelukke varer, tjenesteydelser og virksomheder fra tredjelande, der ikke er omfattet af EU's internationale forpligtelser. Kommissionen vil desuden få et særligt redskab til gennemførelse af undersøgelser af markedsadgangssituationen for EU's varer, tjenesteydelser og virksomheder og indførelse af restriktive foranstaltninger over for varer og tjenesteydelser med oprindelse i tredjelande, når EU's varer, tjenesteydelser og virksomheder ikke har tilstrækkelig adgang til markedet for offentlige indkøb i disse lande.

Ekspertbistand

Anvendelse af ekstern ekspertise blev ikke anset for nødvendig som supplement til ovennævnte høringer. Kommissionen råder traditionelt over en betydelig ekspertise inden for offentlige indkøb.

Konsekvensanalyse

Kommissionen har overvejet flere muligheder med henblik på at udpege den mest hensigtsmæssige.

De første løsningsmuligheder indebærer, at der slet ikke træffes yderligere foranstaltninger på dette område, og at der fortsættes som hidtil med de internationale forhandlinger om markedsadgang, eventuelt inden for et sæt styrkede rammer, med Den Europæiske Unions handelspartnere. På grundlag af de hidtidige erfaringer er det dog usandsynligt, at en sådan løsningsmulighed ville føre til væsentlige forbedringer af den ret, som EU's varer, tjenesteydelser og leverandører har til at deltage i offentlige indkøbsprocedurer i tredjelande. Det uundgåelige resultat ville være et vedvarende og omfattende tab af udbudsmuligheder.

En anden type løsningsmuligheder ville bestå i forbedring af gennemførelsen af de eksisterende redskaber i henhold til direktiv 2004/17/EF (artikel 58 og 59) baseret på bedre vejledning eller en udvidelse af anvendelsesområdet for disse redskaber, således at de kommer til at dække hele anvendelsesområdet for direktiv 2004/17/EF og direktiv 2004/18/EF. Hvis disse løsningsmuligheder udelukkende baseres på individuelle ordregivende myndigheders/ordregiveres frivillige brug, vil de helt sikkert ikke medføre nogen betydelig forbedring af EU's gennemslagskraft i internationale forhandlinger.

En tredje mulighed kunne være en generel eller sektorspecifik lukning af EU's marked for offentlige indkøb for varer, tjenesteydelser og leverandører fra tredjelande, alt afhængigt af EU's internationale forpligtelser på dette felt. En sådan løsningsmulighed giver dog anledning til alvorlig bekymring, for så vidt angår dens konsekvenser i form af gengældelse og omkostninger for individuelle ordregivende myndigheder/ordregivere og EU's konkurrenceevne.

Kommissionen foretrækker derfor en fjerde mulighed, nemlig udarbejdelse af en selvstændig retsakt, der ville sikre den rette balance mellem på den ene side behovet for at forbedre Unionens stilling i forhandlingerne om markedsadgang og på den anden side bevarelse af en konkurrencebaseret ordning for offentlige indkøb i Den Europæiske Union.

Der fastsættes derfor en dobbelt mekanisme i forslaget. Individuelle ordregivende myndigheder/ordregivere vil under tilsyn af Kommissionen have ret til at udelukke tilbud, som for mere end 50 procents vedkommende består af varer og/eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet af internationale markedsadgangsforpligtelser. Kommissionen vil desuden midlertidigt kunne begrænse markedsadgangen for lande, som bevisligt udelukker leverandører, varer og tjenesteydelser fra EU eller gør disse til genstand for forskelsbehandling under deres nationale praksis for offentlige indkøb, og nægte at give dem bedre markedsadgang i forbindelse med forhandlingerne. Eventuelle begrænsninger for adgangen til markederne for offentlige indkøb i Europa, som Kommissionen måtte vedtage i henhold til denne forordning, vil være nøjagtigt afstemt og målrettet.

Udvalget for Konsekvensanalyse under Kommissionen har udarbejdet to udtalelser om konsekvensanalysen. Konsekvensanalysen er på baggrund af den første udtalelse blevet revideret som følger: Problemformuleringen er blevet omarrangeret, således at den fokuserer på det centrale spørgsmål, som konsekvensanalysen omhandler, dvs. behovet for yderligere liberalisering af tredjelandenes markeder for offentlige indkøb og problemerne vedrørende

overholdelse af EU's internationale forpligtelser. Antallet af muligheder, der skal overvejes, er blevet forøget. Ud over en mere aktiv forhandlingspolitik omhandler konsekvensanalysen også udvidelse af den nuværende ordning under artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF til også at omfatte alle offentlige indkøb, der er omfattet af EU-direktiver, og mulighed for en selektiv accept af offentlige indkøb, der ikke er omfattet. Sluttelig er konsekvensanalysen blevet forbedret, således at målingen af gengældelse og beskæftigelsestallene er mere præcise. Bilag 10 til konsekvensanalysen giver et mere detaljeret overblik over, hvorledes Udvalget for Konsekvensanalyse første udtalelse er blevet integreret i den reviderede analyse, som blev genfremlagt den 8. februar 2012.

I sin udtalelse om den genfremlagte analyse anerkender Udvalget for Konsekvensanalyse de forbedringer, der er foretaget i analysen, og inkorporeringen af anbefalingerne fra udvalgets første udtalelse, men anførte, at det ikke kunne afgive en positiv udtalelse. Udvalget for Konsekvensanalyse mener, at der stadig er en række områder, hvor analysen kunne styrkes, og peger på en række tiltag, som kunne forbedre analysen yderligere (dvs. forbedring af fremstillingen af valgmulighederne, fremstillingen af den model, der anvendes til vurdering af virkningerne, begrundelsen for den foretrukne valgmuligheds proportionalitet osv.) Disse anbefalinger er så vidt muligt blevet integreret i den endelige konsekvensanalyse.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Hovedmålene med dette forslag er at styrke Den Europæiske Unions stilling, når den fører forhandlinger om betingelserne for adgang til markederne for offentlige indkøb i tredjelande for EU's varer, tjenesteydelser og leverandører, og at præcisere den retlige situation for udenlandske tilbudsgivere, varer og tjenesteydelser, der deltager på markedet for offentlige indkøb i EU. Dette forslag fastlægger derfor en omfattende EU-politik for offentlige indkøb over for tredjelande, som regulerer udenlandske varers og tjenesteydelsers adgang til EU's marked for offentlige indkøb og omfatter mekanismer, som skal tilskynde EU's handelspartnere til at påbegynde drøftelser om markedsadgang.

I første omgang afspejler forslaget EU-lovgivningens princip om, at på EU's indre marked for offentlige indkøb behandles varer og tjenesteydelser, der er omfattet af markedsadgangsforpligtelser, på samme måde som EU's varer og tjenesteydelser, og det udvider denne behandling til varer og tjenesteydelser med oprindelse i de mindst udviklede lande.

Hvad angår behandlingen af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af markedsadgangsforpligtelser, planlægges en tilgang med tre faser.

Kommissionen kan godkende, at ordregivende myndigheder/ordregivere udelukker tilbud, hvis værdien af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af alle varer og tjenesteydelser, der indgår i tilbuddet. Når en ordregivende myndighed/ordregiver i udbudsbekendtgørelsen har underrettet potentielle tilbudsgivere om, at det er hensigten at udelukke sådanne tilbud, skal Kommissionen underrettes, når der modtages tilbud, der falder ind under denne kategori. Kommissionen vil godkende udelukkelsen, hvis der ikke er omfattende gensidighed i markedsåbningen mellem EU og det land, hvori de pågældende varer og/eller tjenesteydelser har oprindelse. Kommissionen vil godkende udelukkelsen, hvis de pågældende varer og tjenesteydelser er omfattet af et EU-forbehold vedrørende markedsadgang i en international aftale.

Dette forslag etablerer desuden en EU-mekanisme for yderligere at øge EU's gennemslagskraft i internationale forhandlinger om markedsadgang på grundlag af

Kommissionens undersøgelser, høringer af tredjelande og Kommissionens midlertidige indførelse af restriktive foranstaltninger, hvor det er relevant.

Kommissionen kan efter anmodning fra interesserede parter eller på eget initiativ gennemføre undersøgelser for at finde bevis for restriktiv praksis for offentlige indkøb. Hvis forekomsten af en sådan praksis bekræftes, vil Kommissionen opfordre det pågældende land til at deltage i en høring med henblik på at løse problemerne vedrørende den pågældende restriktive praksis og således forbedre markedsadgangssituationen for EU's virksomheder.

Hvis det pågældende land er uvilligt til at deltage i høringer eller finde tilfredsstillende løsninger på problemerne vedrørende restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, kan Den Europæiske Union træffe afgørelse om at begrænse adgangen for varer eller tjenesteydelser fra dette land til markedet for offentlige indkøb i EU.

Som supplement til bestemmelserne om unormalt lave tilbud i den foreslåede reform af direktiverne om offentlige indkøb vil det sluttelig blive krævet, at de ordregivende myndigheder/ordregiverne underretter andre tilbudsgivere, hvis de har til hensigt at acceptere unormalt lave tilbud, og værdien af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af alle varer og tjenesteydelser, der indgår i tilbuddet. Da behovet for tredjelandes overholdelse af ILO's grundlæggende arbejdsnormer er behandlet i den foreslåede reform af direktiverne om offentlige indkøb, er det ikke nødvendigt at behandle dette i den foreliggende tekst.

Det bør understreges, at dette initiativ, som er udformet som et politisk redskab til fremme af forhandlinger, ikke har til hovedformål at lukke markedet for offentlige indkøb i Den Europæiske Union, men at sikre bedre adgang til EU's handelspartners markeder for offentlige indkøb. Det er af afgørende betydning at bevare konkurrencedygtige udbudsbetingelser på det indre marked, som giver konkrete fordele for de ordregivende myndigheder/ordregiverne og samfundet som helhed.

Retsgrundlag

Artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærhedsprincippet

Forslaget henhører under Den Europæiske Unions enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Dette forslag skaber en nøje ligevægt mellem alle relevante berørte parter interesser, og form og indhold af EU's indsats overstiger ikke, hvad der er nødvendigt for at nå traktatens mål.

De ordregivende myndigheder/ordregiverne får for det første – under Kommissionens tilsyn - ret til at udelukke tilbud, der for over 50 procent vedkommende består af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet. Dette sikrer, at de ordregivende myndigheder/ordregiverne stadig kan vælge at acceptere varer og tjenesteydelser uanset deres oprindelse eller at begrænse adgangen for varer og tjenester, der ikke er omfattet af EU's internationale aftaler, i det omfang disse begrænsninger er forenelige med EU's fælles handelspolitik, som udelukkende er EU's ansvarsområde. Kommissionens tilsyn er udformet omhyggeligt for at sikre ensartethed og proportionalitet. For det andet sikrer det redskab, som Kommissionen råder over i medfør af denne forordning, at EU har en mekanisme for undersøgelse af restriktiv praksis for offentlige indkøb og høring af det pågældende tredjeland

herom. Kun hvis der ikke kan findes nogen anden løsning, vil Kommissionen vedtage midlertidige restriktive foranstaltninger.

De administrative omkostninger holdes på et niveau, der er så lavt som muligt, men der skal træffes foranstaltninger for at bevare sammenhængen i den fælles handelspolitik. Etableringen af tilsyns- og undersøgelsesmekanismer skal varetages af Kommissionens tjenestegrene, som allerede på nuværende tidspunkt udfører arbejde vedrørende politik for offentlige indkøb over for tredjelande og markedsadgangsovervågning, hvilket vil begrænse virkningerne for Kommissionens menneskelige ressourcer. Den administrative byrde for ordregivende myndigheder/ordregivere vil blive begrænset til situationer, hvor Kommissionen træffer restriktive foranstaltninger, eller hvor ordregivende myndigheder/ordregivere vælger at anvende mekanismen, og vil være baseret på standardformularer eller erklæringer fra disse, hvilket begrænser omfanget af de undersøgelser, som individuelle ordregivere skal udføre for at kontrollere varernes eller tjenesteydelsernes oprindelse.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Den foreslåede retsakt er en forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige, da kun en forordning i tilstrækkeligt omfang kan sikre, at Den Europæiske Unions indsats vedrørende den fælles handelspolitik er præget af konsekvens. Dette instrument giver desuden Europa-Kommissionen beføjelser, der indebærer, at gennemførelse i national lovgivning ikke ville være hensigtsmæssig.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har som sådan ingen budgetmæssige konsekvenser. De eksisterende ressourcer kan dække de yderligere opgaver, som Kommissionen pålægges.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Fornyset gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget omfatter en klausul om fornyet gennemgang.

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Den foreslåede retsakt er EØS-relevant og bør derfor omfatte hele EØS-området.

Nærmere redegørelse for forslaget

Artikel 1 fastlægger forordningens emne og anvendelsesområde på grundlag af anvendelsesområdet for EU's direktiver om offentlige indkøb (2004/17/EF og 2004/18/EF) og direktivet om tildeling af koncessionskontrakter, som foreslået af Kommissionen⁷.

Artikel 2 indeholder de relevante definitioner, hvoraf de fleste er overtaget fra EU's direktiver om offentlige indkøb. I teksten defineres også "varer og tjenesteydelser, der er omfattet" og varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, hvilket er af central betydning for anvendelsen af denne forordning.

I Artikel 3 fastsættes de gældende oprindelsesregler for varer og tjenesteydelser, der indkøbes af de ordregivende myndigheder/ordregiverne, i forbindelse med denne forordning. I overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser overholder oprindelsesreglerne for varer de ikke-præferentielle oprindelsesregler, der er fastsat i EU's toldkodeks (forordning

⁷ KOM(2011) 897 endelig.

2913/92). En tjenesteydelses oprindelse fastlægges på grundlag af de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om etableringsret og definitionerne i GATS (artikel XXVIII).

Artikel 4 fastsætter de regler for adgang til EU's marked for offentlige indkøb, der gælder for udenlandske varer og tjenesteydelser, der er omfattet af EU's markedsadgangsforpligtelser (benævnt "varer og tjenesteydelser, der er omfattet"), og varer og tjenesteydelser med oprindelse i de mindst udviklede lande. Begge kategorier skal behandles på samme måde som EU's varer og tjenesteydelser.

Artikel 5 skitserer adgangsreglerne for varer og tjenesteydelser med oprindelse i tredjelande, der ikke er omfattet af EU's markedsadgangsforpligtelser (benævnt "varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet"). Adgang for disse varer og tjenesteydelser kan være underlagt restriktive foranstaltninger, som er truffet af de ordregivende myndigheder/ordregiverne eller Kommissionen i henhold til den mekanisme, der er indført ved denne forordning.

Artikel 6 fastsætter betingelserne for Kommissionens godkendelse af, at individuelle ordregivende myndigheder/ordregivere udelukker tilbud fra udbudsprocedurene, hvis værdien af de varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af alle varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af tilbuddet vedrørende kontrakter med en anslået værdi på eller over 5 mio. EUR.

Når en ordregivende myndighed/ordregiver i udbudsbekendtgørelsen har anført, at det er hensigten at udelukke varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, og modtager tilbud, der falder ind under denne kategori, skal Kommissionen underrettes, og de pågældende tilbud skal beskrives. Statistikken over offentliggørelse af udbudsbekendtgørelser i EUT (TED (Tenders Electronic Daily)) viser, at kun 7 % af alle kontrakter, der offentliggøres i EUT, har en værdi på over 5 mio. EUR. Disse kontrakter tegner sig dog for 61 % af hele EU's marked for offentlige indkøb. Kommissionen skønner, at den maksimalt vil modtage 35-45 bekendtgørelser hvert år.

For kontrakter med en anslået værdi på eller over 5 mio. EUR bør Kommissionen træffe en afgørelse om udelukkelsen. Kommissionen bør for alle kontrakter godkende den påtænkte udelukkelse, når de pågældende varer og tjenesteydelser er omfattet af et markedsadgangsforbehold i henhold til EU's internationale aftaler om offentlige indkøb. Hvis en sådan aftale ikke findes, godkender Kommissionen udelukkelsen, hvis det pågældende tredjeland opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, der fører til fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland. Ved vurderingen af, om der er fravær af væsentlig gensidighed, undersøger Kommissionen, i hvilket omfang det pågældende lands lovgivning om offentlige indkøb sikrer gennemsigtighed i overensstemmelse med de internationale standarder på området for offentlige indkøb og forhindrer enhver forskelsbehandling af Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende. Den skal desuden undersøge, i hvilken udstrækning offentlige myndigheder og/eller enkelte ordregivere opretholder eller vedtager diskriminerende praksis over for Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende.

Artikel 7 pålægger de ordregivende myndigheder/ordregiverne en specifik forpligtelse til at underrette de andre tilbudsgivere i en tildelingsprocedure om deres beslutning om at acceptere et unormalt lavt tilbud, hvor værdien af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af alle varer eller tjenesteydelser, der indgår i tilbuddet.

Artikel 8 fastsætter, under hvilke betingelser Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning af medlemsstaterne og interesserede parter kan indlede en ekstern undersøgelse af tredjelands restriktive udbudspraksis, og hvordan en sådan undersøgelse kan gennemføres.

Artikel 9 fastlægger en høringsmekanisme med tredjelande i tilfælde, hvor Kommissionen efter gennemførelsen af en ekstern undersøgelse vedrørende offentlige indkøb konkluderer, at det pågældende land har vedtaget eller opretholder en restriktiv praksis for offentlige indkøb. Kommissionen vil ved hjælp af denne mekanisme opfordre det pågældende land til at deltage i drøftelser med henblik på at fjerne den pågældende restriktive praksis og sikre gennemsigtighed og lige behandling af EU's leverandører, varer og tjenesteydelser. Høringsmekanismen tager hensyn til de forskellige relevante situationer som f.eks. tilstedeværelsen af en tvistbilæggelsesmekanisme for restriktiv praksis for offentlige indkøb, der påvirker de indkøb, der er omfattet, ensidige afhjælpende foranstaltninger eller indgåelse af en international aftale, der fastsætter bestemmelser om lige behandling af leverandører, varer og tjenesteydelser fra EU, der tidligere har været ramt af restriktiv praksis for offentlige indkøb. Kommissionen har beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt, der forbyder udelukkelse af tilbud omfattende varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet og har oprindelse i lande, med hvilke der gennemføres substansforhandlinger om markedsadgang, hvis der er en rimelig udsigt til, at restriktiv praksis for offentlige indkøb vil blive fjernet i nær fremtid.

Artikel 10 giver Kommissionen beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt vedrørende "restriktive foranstaltninger", forudsat at dens undersøgelse har bekræftet, at der foreligger restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb i et tredjeland, og at Kommissionen har forsøgt at gennemføre drøftelser om markedsadgang ved hjælp af høringsmekanismen. Sådanne foranstaltninger kan i princippet bestå af i) udelukkelse af visse tilbud, som for over 50 procents vedkommende består af varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende land, og/eller ii) en obligatorisk prisstraf på de varer eller tjenesteydelser i tilbuddet, som har oprindelse i det pågældende land.

Artikel 11 fastsætter regler for tilbagetrækning eller suspension af restriktive foranstaltninger, der er blevet vedtaget, samt for en afgørelse truffet af Kommissionen om at forbyde de ordregivende myndigheders/ordregivernes anvendelse af artikel 6.

Artikel 12 fastsætter regler for oplysning af tilbudsgiverne om anvendelse af restriktive foranstaltninger vedtaget af Kommissionen i forbindelse med individuelle procedurer for offentlige indkøb.

Artikel 13 fastlægger de forhold, hvorunder de ordregivende myndigheder/ordregiverne har tilladelse til at tilsidesætte foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne forordning. Formålet med denne bestemmelse er at give de ordregivende myndigheder/ordregiverne den grad af fleksibilitet, der er nødvendig i forbindelse med deres indkøbsbehov, og samtidig sikre en korrekt overvågning fra Kommissionens side ved hjælp af underretningspligten.

Artikel 14 og 15 fastlægger de beføjelser, som Kommissionen er tillagt til vedtagelse af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 vedrørende ændringer til bilaget for at tage hensyn til Unionens indgåelse af nye internationale aftaler på området for offentlige indkøb.

Artikel 16 fastsætter, hvilke foranstaltninger der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 17 omhandler den relevante udvalgsprocedure for vedtagelse af gennemførelsesretsakter. Desuden giver den Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til indførelse af standardformularer.

Artikel 18 indeholder regler om fortrolig behandling af oplysninger, der modtages i henhold til denne forordning.

Artikel 19 bestemmer, at Kommissionen skal aflægge rapport om gennemførelsen af denne forordning mindst hvert tredje år efter dens ikrafttræden.

Artikel 20 fastsætter bestemmelser for ophævelse af artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF.

Artikel 21 omhandler forordningens ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige indkøb

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union bestemmer, at Unionen fastlægger og gennemfører fælles politikker og tiltag og arbejder for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser bl.a. med henblik på at tilskynde til alle landes integration i den internationale økonomi, herunder gennem gradvis afskaffelse af hindringer for international handel.
- (2) I henhold til artikel 206 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen gennem oprettelse af en toldunion i fælles interesse bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, til en gradvis afskaffelse af restriktionerne for den internationale handel og de direkte udenlandske investeringer og til en sænkning af toldskrænker og andre hindringer.
- (3) I overensstemmelse med artikel 26 i TEUF skal Unionen vedtage foranstaltninger med henblik på at oprette eller sikre et velfungerende indre marked, der indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne.
- (4) Artikel III:8 i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 og artikel XIII i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser udelukker offentlige indkøb fra de vigtigste multilaterale WTO-regler.

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (5) Inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen og sine bilaterale forbindelser er Unionen fortalende for en ambitiøs liberalisering af Unionens og dens handelspartners internationale markeder for offentlige indkøb på et gensidigt grundlag til fælles fordel.
- (6) Mange tredjelande er tilbageholdende med at liberalisere deres markeder for offentlige indkøb og give adgang til international konkurrence eller at åbne disse markeder mere, end de allerede har gjort. Som følge heraf udsættes de erhvervsdrivende i Unionen for restriktiv praksis for offentlige indkøb hos mange af Unionens handelspartnere. Denne restriktive praksis for offentlige indkøb medfører tab af betydelige handelsmuligheder.
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester¹⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter¹¹ indeholder kun få bestemmelser vedrørende den eksterne dimension af Unionens politik for offentlige indkøb, herunder navnlig artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF. Disse bestemmelser har dog kun et begrænset anvendelsesområde, og på grund af manglende vejledning anvender ordregiverne dem kun i begrænset omfang.
- (8) I overensstemmelse med artikel 207 i TEUF skal den fælles handelspolitik på området for offentlige indkøb bygge på ensartede principper.
- (9) Af hensyn til retssikkerheden for Unionens og tredjelandes erhvervsdrivende og ordregivende myndigheder/ordregivere bør de internationale markedsadgangsforpligtelser, som Unionen har påtaget sig over for tredjelande på området for offentlige indkøb, afspejles i EU's retsorden og dermed sikre en effektiv anvendelse deraf. Kommissionen bør udstede retningslinjer for anvendelsen af Den Europæiske Unions eksisterende internationale markedsadgangsforpligtelser. Denne vejledning bør ajourføres regelmæssigt og indeholde oplysninger, som er lette at forstå.
- (10) Målsætningen om en forbedret adgang for Unionens erhvervsdrivende til markederne for offentlige indkøb i visse tredjelande, som er beskyttet ved hjælp af restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, og bevarelse af lige konkurrencevilkår i det indre marked kræver, at behandlingen af tredjelandes varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Unionens internationale forpligtelser, harmoniseres i hele Den Europæiske Union.
- (11) Til dette formål bør der fastlægges oprindelsesregler, således at ordregivende myndigheder/ordregivere ved, om varer og tjenesteydelser er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser. En vares oprindelse bør bestemmes i overensstemmelse med artikel 22-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks¹². I henhold til nævnte forordning bør varer betragtes som unionsvarer, når de er fuldt ud fremstillet i Unionen. En vare, ved hvis fremstilling et eller flere tredjelande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil

¹⁰ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

¹¹ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

¹² EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen. En tjenesteydelses oprindelse bør fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. De retningslinjer, der er omhandlet i betragtning 9, bør omfatte oprindelsesreglernes anvendelse i praksis.

- (12) Kommissionen bør vurdere, om det skal godkendes, at ordregivende myndigheder/ordregivere som omhandlet i direktiv [2004/17/EF, 2004/18/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [...] af [...] om tildeling af koncessionskontrakter¹³], for så vidt angår kontrakter med en anslået værdi på eller over 5 000 000 EUR, udelukker varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser, fra procedurer for tildeling af kontrakter.
- (13) Ordregivende myndigheder/ordregivere, der i overensstemmelse med denne forordning agter at gøre brug af deres beføjelser til at udelukke tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Den Europæiske Union, og hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af disse varer eller tjenesteydelser, fra procedurerne for tildeling af kontrakter, bør af klarhedshensyn underrette de erhvervsdrivende herom i den udbudsbekendtgørelse, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (14) For at sætte Kommissionen i stand til at træffe afgørelse om en eventuel udelukkelse af tredjelandes varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Unionens internationale forpligtelser, bør ordregivende myndigheder/ordregivere underrette Kommissionen om, at de har til hensigt at udelukke sådanne varer og tjenesteydelser, ved hjælp af en standardformular, som indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at Kommissionen kan træffe afgørelse.
- (15) For kontrakter med en anslået værdi på eller over 5 000 000 EUR bør Kommissionen godkende den påtænkte udelukkelse, hvis den internationale aftale om markedsadgang inden for offentlige indkøb mellem EU og det land, hvor varerne og/eller tjenesteydelserne har oprindelse, indeholder eksplicitte markedsadgangsforbehold, der tages af EU, for de varer og/eller tjenesteydelser, for hvilke udelukkelsen foreslås. Hvis en sådan aftale ikke findes, bør Kommissionen godkende udelukkelsen, hvis det pågældende tredjeland opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, der fører til fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland. Det bør antages, at der er tale om manglende væsentlig gensidighed, hvis restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb medfører alvorlig og tilbagevendende forskelsbehandling af EU's erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser.
- (16) Ved vurderingen af, om der er fravær af væsentlig gensidighed, bør Kommissionen undersøge, i hvilket omfang det pågældende lands lovgivning om offentlige indkøb sikrer gennemsigtighed i overensstemmelse med de internationale standarder på området for offentlige indkøb og forhindrer enhver forskelsbehandling af Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende. Den bør desuden undersøge, i hvilken udstrækning offentlige myndigheder og/eller enkelte ordregivere opretholder eller vedtager diskriminerende praksis over for Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende.

¹³ EUT L....

- (17) Kommissionen bør være i stand til at forhindre eventuelle negative virkninger af en påtænkt udelukkelse for igangværende handelsforhandlinger med det pågældende land. Kommissionen bør derfor, hvis et land har indledt substansforhandlinger med Unionen om markedsadgang inden for offentlige indkøb, og Kommissionen finder, at der er en rimelig mulighed for at fjerne den restriktive praksis for offentlige indkøb i nær fremtid, kunne vedtage en gennemførelsesretsakt, der bestemmer, at varer og tjenesteydelser fra det pågældende land ikke bør udelukkes fra procedurerne for tildeling af kontrakter i en periode på et år.
- (18) I betragtning af at adgangen for tredjelands varer og tjenesteydelser til markedet for offentlige indkøb i EU falder ind under den fælles handelspolitikks anvendelsesområde, bør medlemsstaterne eller deres ordregivende myndigheder/ordregivere ikke kunne begrænse adgangen for tredjelands varer eller tjenesteydelser til deres udbudsprocedurer ved andre foranstaltninger end dem, der er fastsat i denne forordning.
- (19) I betragtning af at det er vanskeligere for de ordregivende myndigheder/ordregiverne at vurdere tilbudsgivernes forklaringer i forbindelse med tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Den Europæiske Union, hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af disse varer eller tjenesteydelser, er det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om øget gennemsigtighed ved behandlingen af unormalt lave tilbud. Ud over de regler, der er fastsat i artikel 69 i direktivet om offentlige indkøb og artikel 79 i direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, bør den ordregivende myndighed/ordregiveren, der agter at benytte sig af et sådant unormalt lavt tilbud, underrette de øvrige tilbudsgivere herom skriftligt med en begrundelse for de unormalt lave priser eller omkostninger. Dette giver disse tilbudsgivere mulighed for at bidrage til en mere nøjagtig vurdering af, hvorvidt tilbudsgiveren vil være i stand til fuldt ud at udføre kontrakten i henhold til betingelserne i udbudsmaterialet. Disse supplerende oplysninger ville derfor give mere lige konkurrencevilkår på EU's marked for offentlige indkøb.
- (20) Kommissionen bør til enhver tid på eget initiativ eller efter ansøgning fra de interesserede parter eller en medlemsstat kunne indlede en ekstern undersøgelse vedrørende den restriktive praksis for offentlige indkøb, som et tredjeland angiveligt anvender. Der skal navnlig tages hensyn til, at Kommissionen har godkendt en række påtænkte udelukkelser vedrørende et bestemt tredjeland i medfør af artikel 6, stk. 2, i denne forordning. Sådanne undersøgelser bør ikke berøre Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi¹⁴.
- (21) Hvis Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger har grund til at mene, at et tredjeland har vedtaget eller opretholder en restriktiv praksis for offentlige indkøb, bør den kunne indlede en undersøgelse. Hvis eksistensen af en restriktiv praksis for offentlige indkøb bekræftes, opfordrer Kommissionen det pågældende land til at indlede høringer med henblik på at forbedre mulighederne for deltagelse i udbud

¹⁴ EFT L 349 af 31.12.1994.

for erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser i forbindelse med offentlige indkøb i det pågældende land.

- (22) Hvis høringerne med det pågældende land ikke medfører en tilstrækkelig forbedring af mulighederne for deltagelse i udbud for EU's erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser, bør Kommissionen træffe passende restriktive foranstaltninger.
- (23) Sådanne foranstaltninger kan medføre obligatorisk udelukkelse af visse tredjelands varer og tjenesteydelser fra offentlige indkøbsprocedurer i Den Europæiske Union eller en obligatorisk prisstraf på tilbud bestående af varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende land. For at undgå omgåelse af disse foranstaltninger kan det også være nødvendigt at udelukke visse udenlandsk kontrollerede eller ejede juridiske personer, der er etableret i Den Europæiske Union, og som ikke har væsentlige forretningsaktiviteter, der giver dem en direkte og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi. Passende foranstaltninger bør stå i rimeligt forhold til den restriktive praksis for offentlige indkøb, som udløser dem.
- (24) Det er bydende nødvendigt, at de ordregivende myndigheder/ordregiverne har adgang til en lang række varer af høj kvalitet, som opfylder deres indkøbskrav til konkurrencedygtige priser. Derfor bør de ordregivende myndigheder/ordregiverne have mulighed for at tilsidesætte foranstaltninger, der begrænser adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, i tilfælde, hvor der ikke er adgang til varer og tjenesteydelser, der er fra EU eller er omfattet, og som opfylder de ordregivende myndigheders/ordregivernes krav vedrørende væsentlige samfundsbehov, f.eks. sundhed og offentlig sikkerhed, eller hvor anvendelsen af foranstaltningen ville føre til en uforholdsmæssig stor stigning i kontraktens pris eller omkostninger.
- (25) I tilfælde af de ordregivende myndigheders/ordregivernes forkerte anvendelse af undtagelserne til foranstaltninger, der begrænser adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, bør Kommissionen kunne anvende interventionsmekanismen i artikel 3 i Rådets direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter¹⁵ eller artikel 8 i Rådets direktiv 92/13/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation¹⁶. Af samme grund bør kontrakter, der indgås med en erhvervsdrivende i strid med Kommissionens afgørelser om påtænkte udelukkelser, som de ordregivende myndigheder/ordregiverne har givet underretning om, eller i strid med foranstaltninger, der begrænser adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, erklæres ugyldige, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF¹⁷.
- (26) I lyset af Unionens overordnede politik for de mindst udviklede lande som omhandlet bl.a. i Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 er det hensigtsmæssigt at sidestille varer og tjenesteydelser fra disse lande med varer og tjenesteydelser fra Unionen.

¹⁵ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33.

¹⁶ EFT L 76 af 23.03.1992, s. 14.

¹⁷ EUT L 335 af 20.12.2007, s. 31.

- (27) For at de internationale markedsadgangsforpligtelser, som indgås på området for offentlige indkøb efter vedtagelsen af denne forordning, kan afspejles i Den Europæiske Unions retsorden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og ændringer af listen over internationale aftaler, som er knyttet som bilag til denne forordning. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under forberedelserne hertil gennemfører passende høringer, herunder af eksperter. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.
- (29) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, udarbejdelse af standardformularer til brug ved offentliggørelse af bekendtgørelser, indgivelse af underretninger til Kommissionen og fastlæggelse af varers eller tjenesteydelsers oprindelse. Sådanne afgørelser har ingen virkninger, hverken på det økonomiske område eller for arten og omfanget af de forpligtelser, der følger af denne forordning. Disse retsakter er derimod kendetegnet ved udelukkende at have administrative formål og tjener til at lette anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv.
- (30) Kommissionen aflægger mindst hvert tredje år rapport om anvendelsen af denne forordning.
- (31) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt for opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at etablere en fælles eksternt politik på området for offentlige indkøb at fastsætte regler for behandlingen af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser. Denne forordning om adgangen for tredjelandes erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I **ALMINDELIGE BESTEMMELSER**

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter regler for adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til deltagelse i udbud, der gennemføres af ordregivende myndigheder/ordregivere i Unionen, vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt levering af varer og tjenesteydelser og fastsætter procedurer, der

støtter forhandlingerne om adgang til tredjelands markeder for offentlige indkøb for Unionens varer og tjenesteydelser.

2. Denne forordning finder anvendelse på aftaler, der er omfattet af følgende retsakter:
 - a) Direktiv [2004/17/EF]
 - b) Direktiv [2004/18/EF]
 - c) Direktiv [201./... (om indgåelse af koncessionskontrakter)].

Denne forordning finder anvendelse på tildeling af kontrakter, hvor varerne eller tjenesteydelserne indkøbes til offentligt brug og uden sigte på kommercielt videresalg og ej heller med sigte på anvendelse i forbindelse med levering af tjenesteydelser til kommercielt salg.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) "leverandør": enhver fysisk eller juridisk person, som tilbyder varer på markedet
 - b) "leverandør af tjenesteydelser": enhver fysisk eller juridisk person, som på markedet tilbyder udførelse af bygge- eller anlægsarbejder eller tjenesteydelser
 - c) "ordregivende myndighed/ordregiver": "ordregivende myndighed" som defineret i [artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF, og "ordregiver" som defineret i artikel 2 i direktiv 2004/17/EF og artikel 3 og 4 i direktiv 20.. om tildeling af koncessionskontrakter]
 - d) "varer eller tjenesteydelser, der er omfattet": en vare eller en tjenesteydelse med oprindelse i et land, med hvilket Unionen har indgået en international aftale på området for offentlige indkøb, herunder markedsadgangsforpligtelser, som den relevante aftale gælder for. Bilag I til denne forordning indeholder en liste over relevante aftaler
 - e) "varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet": en vare eller tjenesteydelse med oprindelse i et land, med hvilket Unionen ikke har indgået en international aftale på området for offentlige indkøb, herunder markedsadgangsforpligtelser, eller varer eller tjenesteydelser med oprindelse i et land, med hvilket Unionen har indgået en sådan aftale, men som den relevante aftale ikke gælder for
 - f) "foranstaltning": enhver lov, administrativ foranstaltning eller praksis eller kombination heraf
 - g) "interesserede parter" et selskab eller en virksomhed, der er oprettet i overensstemmelse med lovgivningen i en medlemsstat, og som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sin centrale administration eller sit hovedforretningssted i Unionen, og som direkte er beskæftiget med fremstilling af de varer eller levering af de tjenesteydelser, der er genstand for tredjelands restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb.
2. I denne forordning

- a) kan udtrykket "land" henvise til enhver stat eller ethvert særskilt toldområde, uden at dette har konsekvenser for et lands suverænitet
- b) dækker udtrykket "erhvervsdrivende" både en leverandør af varer og en leverandør af tjenesteydelser
- c) betegnes en erhvervsdrivende, som har afgivet et tilbud, "tilbudsgiver"
- d) anses udførelse af bygge- og anlægsarbejder som omhandlet i direktiv [2004/17/EF, 2004/18/EF og direktiv 201../ om indgåelse af koncessionskontrakter] som levering af en tjenesteydelse
- e) forstås ved en "obligatorisk prisstraf" en forpligtelse for ordregiverne til med visse undtagelser at forhøje prisen på tjenesteydelser og/eller varer med oprindelse i visse tredjelande, som er blevet tilbudt i udbudsprocedurerne.

Artikel 3

Oprindelsesregler

1. En vares oprindelse bestemmes i overensstemmelse med artikel 22-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks¹⁸.
2. En tjenesteydelses oprindelse fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. En tjenesteyders oprindelse anses:
 - a) i tilfælde af en fysisk person for at være det land, hvor den pågældende er statsborger, eller hvor han har permanent opholdsret
 - b) i tilfælde af en juridisk person:
 - 1) og hvis tjenesteydelsen ikke leveres gennem en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen, for at være det land, hvor den juridiske person er etableret eller på anden måde etableret i henhold til lovgivningen i dette land, og inden for hvis område den juridiske person har væsentlige forretningsaktiviteter
 - 2) og hvis tjenesteydelsen leveres gennem en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen, for at være den medlemsstat, hvor den juridiske person er etableret, og inden for hvis område den har væsentlige forretningsaktiviteter, således at den har en direkte og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi.

Med henblik på anvendelsen af nr. 2 er det, hvis den juridiske person ikke har væsentlige forretningsaktiviteter, således at den har en direkte og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi, hjemlandet for de fysiske eller juridiske personer, der ejer eller kontrollerer den juridiske person, der leverer tjenesteydelsen.

Den juridiske person, der leverer tjenesteydelsen, anses for at være:

¹⁸ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

"ejet" af personer i et givet land, hvis over 50 % af kapitalinteresserne i denne har personer i det pågældende land som egentlige ejere, og "kontrolleret" af personer i et givet land, hvis sådanne personer har magt til at udpege et flertal af dens bestyrelsesmedlemmer eller på anden måde lovligt kan styre dens aktiviteter.

3. I forbindelse med denne forordning behandles varer eller tjenesteydelser med oprindelse i andre lande i Det Europæiske Økonomiske Område end medlemsstaterne som varer med oprindelse i medlemsstaterne.

Kapitel II

BEHANDLING AF VARER OG TJENESTEYDELSER, DER HENHOLDSVIS ER OG IKKE ER OMFATTET, SAMT UNORMALT LAVE TILBUD

Artikel 4

Behandling af varer og tjenesteydelser, der er omfattet

Ved tildelingen af kontrakter om udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser skal de ordregivende myndigheder/ordregiverne behandle varer og tjenesteydelser, der er omfattet, på samme måde som varer og tjenesteydelser med oprindelse i Den Europæiske Union.

Varer eller tjenesteydelser med oprindelse i de mindst udviklede lande, som er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 732/2008, behandles som varer og tjenesteydelser, der er omfattet.

Artikel 5

Regler for adgang for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet

Varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, kan være genstand for restriktive foranstaltninger truffet af Kommissionen:

- a) efter anmodning fra enkelte ordregivere efter de regler, der er fastsat i artikel 6
- b) efter de regler, der er fastsat i artikel 10 og 11.

Artikel 6

De ordregivende myndigheders/ordregivernes beføjelser til at udelukke tilbud, der omfatter varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet

1. For så vidt angår kontrakter med en anslået værdi over 5 000 000 EUR eksklusive moms, vurderer Kommissionen efter anmodning fra ordregivende myndigheder/ordregivere og på nedennævnte betingelser udelukkelsen af tilbud, der omfatter varer eller tjenesteydelser med oprindelse uden for EU, fra procedurene for tildeling af kontrakter, hvis værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er

omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af de varer eller tjenesteydelser, som udgør tilbuddet.

2. Hvis ordregivende myndigheder/ordregivere har til hensigt at anmode om udelukkelse af tilbud fra procedurerne for tildeling af kontrakter på grundlag af stk. 1, anfører de dette i den udbudsbekendtgørelse, de offentliggør i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF eller artikel 26 i direktivet om tildeling af koncessionskontrakter.

Ordregivende myndigheder/ordregivere skal kræve, at tilbudsgiverne forelægger oplysninger om oprindelsen af de varer og/eller tjenesteydelser, der er indeholdt i tilbuddet, og deres værdi. De skal acceptere tilbudsgivernes egne erklæringer som foreløbigt bevis for, at tilbuddene ikke kan udelukkes i henhold til stk. 1. En ordregivende myndighed kan når som helst i løbet af proceduren anmode en tilbudsgiver om at fremlægge hele eller en del af den krævede dokumentation, hvis dette anses for nødvendigt for at sikre, at proceduren gennemføres korrekt. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om standardformularer til erklæringer vedrørende varers og tjenesteydelsers oprindelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.

Hvis de ordregivende myndigheder/ordregiverne modtager tilbud, der opfylder betingelserne i stk. 1, og som de derfor agter at anmode om udelukkelse af, skal de underrette Kommissionen. Under underretningsproceduren kan den ordregivende myndighed/ordregiveren fortsætte sin analyse af tilbuddene.

Underretningen sendes elektronisk ved hjælp af en standardformular. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af standardformularerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3. Standardformularen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) den ordregivende myndigheds/ordregiverens navn og kontaktoplysninger
- b) en beskrivelse af genstanden for kontrakten
- c) navn og kontaktoplysninger for den erhvervsdrivende, hvis tilbud vil blive udelukket
- d) oplysninger om de erhvervsdrivendes oprindelse samt om varernes og/eller tjenesteydelsernes oprindelse og værdi.

Kommissionen kan anmode den ordregivende myndighed/ordregiveren om yderligere oplysninger.

Oplysningerne skal forelægges inden for otte arbejdsdage regnet fra første hverdag efter den dato, hvor anmodningen om supplerende oplysninger modtages. Hvis Kommissionen ikke modtager disse oplysninger inden for denne periode, suspenderes den i stk. 3 fastsatte periode, indtil Kommissionen modtager de ønskede oplysninger.

3. For de i stk. 1 omhandlede kontrakter vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om godkendelse af den planlagte udelukkelse inden for en frist på to måneder regnet fra første hverdag efter den dato, hvor den modtager underretningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2. Denne frist kan forlænges en gang med højst to måneder i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvis oplysningerne i underretningen eller i de vedlagte dokumenter er ufuldstændige eller ukorrekte, eller

hvis der sker væsentlige ændringer i de forhold, der beskrives. Hvis Kommissionen ved udløbet af denne frist på to måneder eller den forlængede frist ikke har vedtaget en afgørelse om at godkende eller undlade at godkende udelukkelsen, anses udelukkelsen for at være afvist af Kommissionen.

4. Når Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i henhold til stk. 3, godkendes den påtænkte udelukkelse i følgende tilfælde:
 - a) hvis den internationale aftale om markedsadgang inden for offentlige indkøb mellem Unionen og det land, hvor varerne og/eller tjenesteydelserne har oprindelse, indeholder eksplicite markedsadgangsforbehold, der tages af EU, for de varer og/eller tjenesteydelser, for hvilke udelukkelsen foreslås
 - b) hvis en aftale som omhandlet i litra a) ikke findes, og tredjelandet opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, der vil føre til en mangel på væsentlig gensidighed i markedsåbning mellem Unionen og det pågældende tredjeland.

I forbindelse med litra b) antages det, at der er tale om manglende væsentlig gensidighed, hvis de restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb medfører alvorlig og tilbagevendende forskelsbehandling af EU's erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser.

Når Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i henhold til stk. 3, godkender den ikke en påtænkt udelukkelse, hvis den vil krænke de markedsadgangsforpligtelser, som EU har indgået i sine internationale aftaler.

5. Ved vurderingen af, om der er tale om fravær af væsentlig gensidighed, undersøger Kommissionen følgende:
 - a) i hvilken udstrækning det pågældende lands lovgivning om offentlige indkøb sikrer gennemsigtighed i overensstemmelse med de internationale standarder på området for offentlige indkøb og forhindrer enhver forskelsbehandling af Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende
 - b) i hvilken udstrækning offentlige myndigheder og/eller enkelte ordregivere opretholder eller vedtager diskriminerende praksis over for Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende.
6. Før Kommissionen træffer en afgørelse i henhold til stk. 3, skal den høre de(n) pågældende tilbudsgiver(e).
7. Ordregivende myndigheder/ordregivere, der har udelukket tilbud i medfør af stk. 1, skal angive dette i den bekendtgørelse om indgåede kontrakter, de offentliggør i medfør af artikel 35 i direktiv 2004/18/EF, artikel 42 i direktiv 2004/17/EF eller artikel 27 i direktivet om tildeling af koncessionskontrakter. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af standardformularerne til bekendtgørelser om indgåede kontrakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.
8. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt om midlertidig adgang for varer og tjenesteydelser fra et land, der deltager i substansforhandlinger med EU, jf. artikel 9, stk. 4.

Kapitel III

REGLER VEDRØRENDE UNORMALT LAVE TILBUD

Artikel 7

Unormalt lave tilbud

Hvis den ordregivende myndighed/ordregiveren i henhold til artikel 69 i direktivet om offentlige indkøb eller i henhold til artikel 79 i direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og efter kontrol af tilbudsgiverens forklaringer har til hensigt at acceptere et unormalt lavt tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Unionen, og hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af de varer eller tjenesteydelser, som tilbuddet består af, underrettes de øvrige tilbudsgivere skriftligt med en begrundelse for de unormalt lave priser eller omkostninger.

En ordregivende myndighed/ordregiver kan beslutte ikke at meddele sådanne oplysninger, hvis en sådan videregivelse vil hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser eller til skade for bestemte offentlige eller private økonomiske aktørers legitime økonomiske interesser eller for den loyale konkurrence mellem disse.

Kapitel IV

KOMMISSIONENS UNDERSØGELSER, HØRINGER OG FORANSTALTNINGER OM MIDLERTIDIG BEGRÆNSNING AF ADGANGEN FOR VARER OG TJENESTEYDELSER, DER IKKE ER OMFATTET, TIL EU'S MARKED FOR OFFENTLIGE INDKØB

Artikel 8

Undersøgelse vedrørende adgangen for EU's erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser til markederne for offentlige indkøb i tredjelande

1. Hvis Kommissionen finder, at det er i EU's interesse, kan den til enhver tid på eget initiativ eller efter anmodning fra de interesserede parter eller en medlemsstat iværksætte en ekstern undersøgelse af offentlige indkøb vedrørende de påståede restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb.

Kommissionen tager især hensyn til, om en række planlagte udelukkelse er blevet godkendt i henhold til artikel 6, stk. 3, i denne forordning.

Indledes en undersøgelse, offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvori den opfordrer de interesserede parter og medlemsstaterne til at forelægge alle relevante oplysninger for Kommissionen inden for en bestemt frist.
2. Den i stk. 1 omhandlede undersøgelse foretages på grundlag af de kriterier, der er fastsat i artikel 6.
3. Kommissionens vurdering af, hvorvidt restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb opretholdes af det pågældende tredjeland, foretages på grundlag af de oplysninger, som de interesserede parter og medlemsstaterne forelægger, og/eller oplysninger, som Kommissionen har indhentet i forbindelse med undersøgelsen, og vurderingen afsluttes inden for en frist på ni måneder efter indledningen af undersøgelsen. I behørigt begrundede tilfælde kan denne frist forlænges med tre måneder.

4. Hvis Kommissionen som følge af den eksterne undersøgelse af offentlige indkøb konkluderer, at de påståede restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb ikke opretholdes af det pågældende tredjeland, vedtager Kommissionen en afgørelse om afslutning af undersøgelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 9

Høring af et tredjeland

1. Når det som følge af en undersøgelse konstateres, at restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb opretholdes af et tredjeland, og Kommissionen finder, at det er berettiget af hensyn til EU's interesser, opfordrer Kommissionen landet til at indlede høringer med henblik på at sikre, at Unionens erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser kan deltage i udbudsprocedurer vedrørende tildeling af offentlige kontrakter i det pågældende land på betingelser, der ikke er mindre gunstige end dem, der indrømmes nationale erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser i det pågældende land, og også med henblik på at sikre anvendelsen af principperne om gennemsigtighed og lige behandling.

Hvis det pågældende land afviser opfordringen til at indlede en høring, træffer Kommissionen, når den vedtager gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 10 for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende tredjeland, afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

2. Hvis det pågældende land er part i WTO-aftalen om offentlige indkøb eller har indgået en handelsaftale med EU, som indeholder bestemmelser om offentlige indkøb, anvender Kommissionen de høringsmekanismer og/eller tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastsat i den pågældende aftale, hvis den restriktive praksis vedrører offentlige indkøb, der er omfattet af de markedsadgangsforpligtelser, som det pågældende land har indgået over for Unionen.
3. Hvis det pågældende land efter indledningen af høringen træffer tilfredsstillende afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, men uden at indgå nye markedsadgangsforpligtelser, kan Kommissionen suspendere eller afslutte høringen:

Kommissionen kontrollerer gennemførelsen af de pågældende afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, i givet fald på grundlag af regelmæssige oplysninger, som den kan anmode det pågældende tredjeland om.

Hvis de afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, som det pågældende tredjeland har truffet, ophæves, suspenderes eller ikke gennemføres korrekt, kan Kommissionen:

- i) genoptage høringen med det pågældende tredjeland og/eller
- ii) i henhold til artikel 10 vedtage gennemførelsesretsakter for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i et tredjeland.

De i dette stykke omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

4. Når det efter indledningen af en høring fremgår, at den mest hensigtsmæssige måde at afslutte en restriktiv praksis for offentlige indkøb på er indgåelse af en

international aftale, skal der gennemføres forhandlinger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 207 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Hvis et land indgår i substansforhandlinger med Den Europæiske Union om markedsadgang på området for offentlige indkøb, kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt, der foreskriver, at varer og tjenesteydelser fra det pågældende land ikke kan udelukkes fra procedurerne for tildeling af kontrakter i medfør af artikel 6.

5. Kommissionen kan afslutte høringen, hvis det pågældende land påtager sig internationale forpligtelser, der er aftalt med EU inden for en af følgende rammer:
 - a) tiltrædelse af WTO-aftalen om offentlige indkøb
 - b) indgåelse en bilateral aftale med EU, der omfatter markedsadgangsforpligtelser på området for offentlige indkøb, eller
 - c) udvidelse af landets markedsadgangsforpligtelser i medfør af WTO-aftalen om offentlige indkøb eller en bilateral aftale, der er indgået med EU inden for disse rammer.

Høringen kan ligeledes afsluttes, hvis de restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb stadig er i kraft på det tidspunkt, hvor disse forpligtelser indgås, såfremt de omfatter detaljerede bestemmelser om udfasning af disse foranstaltninger.

6. Hvis en høring med et tredjeland ikke fører til tilfredsstillende resultater inden for 15 måneder fra den dag, høringen med tredjelandet blev påbegyndt, afslutter Kommissionen høringen og overvejer i henhold til artikel 10 at vedtage gennemførelsesretsakter for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i et tredjeland.

Artikel 10

Vedtagelse af foranstaltninger, der begrænser adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, til EU's marked for offentlige indkøb

1. Konstateres det ved en undersøgelse i henhold til artikel 8 og efter den i artikel 9 omhandlede procedure, at restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, som et tredjeland vedtager eller opretholder, fører til fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland, jf. artikel 6, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for midlertidigt at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, med oprindelse i et tredjeland. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.
2. De foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan antage en eller flere af følgende former:
 - a) udelukkelse af tilbud, hvis samlede værdi for mere end 50 procents vedkommende består af varer og/eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, med oprindelse i det land, der vedtager eller opretholder en restriktiv indkøbspraksis, og/eller
 - b) en obligatorisk prisstraf på den del af tilbuddet, der består af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet og har oprindelse i det land, der indfører eller opretholder en restriktiv praksis for offentlige indkøb.

3. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan navnlig være begrænset til:
 - a) offentlige indkøb, der foretages af visse bestemte kategorier af ordregivende myndigheder/ordregivere
 - b) offentlige indkøb af visse bestemte kategorier af varer eller tjenesteydelser
 - c) offentlige indkøb med en værdi over eller under visse bestemte tærskler.

Artikel 11

Inddragelse eller suspension af foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen finder, at begrundelsen for foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 4, og artikel 10, ikke længere er gyldig, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt for at:
 - a) ophæve foranstaltningerne eller
 - b) suspendere anvendelsen af foranstaltningerne i en periode på op til et år.For så vidt angår litra b), kan anvendelsen af foranstaltningerne til enhver tid genindføres af Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.
2. De i denne artikel omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 12

Oplysninger til tilbudsgivere

1. Når ordregivende myndigheder/ordregivere gennemfører en udbudsprocedure, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, som vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11, angives dette i den udbudsbekendtgørelse, de offentliggør i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om standardformularerne efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3. Hvis udelukkelsen af et tilbud er baseret på anvendelsen af foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11, underretter de ordregivende myndigheder/ordregiverne forbigående tilbudsgivere.

Artikel 13

Undtagelser

1. Ordregivende myndigheder/ordregivere kan beslutte ikke at anvende de i artikel 10 omhandlede foranstaltninger, for så vidt angår en udbudsprocedure, hvis:
 - a) der ikke er varer eller tjenesteydelser til rådighed, som er fra EU og/eller er omfattet, og som opfylder ordregiverens krav, eller
 - b) anvendelsen af foranstaltningen vil føre til en uforholdsmæssig stor stigning i kontraktens pris eller omkostninger.

2. Hvis en ordregivende myndighed/ordregiver agter at undlade at anvende de foranstaltninger, som er vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11 i denne forordning, angives dette i den udbudsbekendtgørelse, de skal offentliggøre i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF. Den underretter Kommissionen senest ti kalenderdage efter offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen.

Underretningen sendes elektronisk ved hjælp af en standardformular. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om standardformularerne for udbudsbekendtgørelser og underretning efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.

I underretningen oplyses følgende:

- a) den ordregivende myndigheds/ordregiverens navn og kontaktoplysninger
- b) en beskrivelse af genstanden for kontrakten
- c) oplysninger om oprindelsen af de erhvervsdrivende samt de varer og/eller tjenesteydelser, der skal have adgang
- d) grundlaget for afgørelsen om ikke at anvende de restriktive foranstaltninger og en detaljeret begrundelse for anvendelse af undtagelsen
- e) eventuelle andre oplysninger, som den ordregivende myndighed/ordregiveren anser for relevante.

Kommissionen kan anmode den pågældende ordregivende myndighed/ordregiveren om yderligere oplysninger.

3. Såfremt ordregivende myndigheder/ordregivere gennemfører et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i henhold til artikel 31 i direktiv 2004/18/EF eller artikel 40, stk. 3, i direktiv 2004/17/EF og beslutter ikke at anvende en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11 i denne forordning, anføres dette i den bekendtgørelse om indgåede kontrakter, som de offentliggør i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller artikel 43 i direktiv 2004/17/EF, og Kommissionen underrettes senest ti kalenderdage efter offentliggørelsen af bekendtgørelsen om indgåede kontrakter.

Underretningen sendes elektronisk ved hjælp af en standardformular. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om standardformularerne for udbudsbekendtgørelser og underretning efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 2. I underretningen oplyses følgende:

2. I underretningen oplyses følgende:

- a) den ordregivende myndigheds/ordregiverens navn og kontaktoplysninger
- b) en beskrivelse af genstanden for kontrakten
- c) oplysninger om oprindelsen af de erhvervsdrivende samt de varer og/eller tjenesteydelser, der gives adgang
- d) grundlaget for afgørelsen om ikke at anvende de restriktive foranstaltninger og en detaljeret begrundelse for anvendelse af undtagelsen
- e) eventuelle andre oplysninger, som ordregiveren måtte finde nyttige.

Kapitel V
DELEGEREDE BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER, RAPPORTERING OG
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Ændringer af bilaget

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 vedrørende ændringer af bilaget for at tage hensyn til Unionens indgåelse af nye internationale aftaler på området for offentlige indkøb.

Artikel 15

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 14 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Gennemførelse

1. I tilfælde af ordregivende myndigheders/ordregiveres forkerte anvendelse af de i artikel 13 fastsatte undtagelser, kan Kommissionen anvende interventionsmekanismen i artikel 3 i direktiv 89/665/EØF eller artikel 8 i direktiv 92/13/EØF.
2. Kontrakter, der indgås med en erhvervsdrivende i strid med de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 6, efter at de ordregivende myndigheder/ordregivere har indsendt underretning om den

påtænkte udelukkelse, eller i strid med foranstaltninger, der er blevet vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11, skal erklæres uden virkning i den i direktiv 2007/66/EF anvendte betydning.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF¹⁹, og af det udvalg, der er nedsat ved artikel 7 i handelshindringsforordningen²⁰. Disse udvalg anses for udvalg som defineret i artikel 3 i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EF) nr. 182/2011 anvendelse, og det kompetente udvalg er det udvalg, der er nedsat ved handelshindringsforordningen.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EF) nr. 182/2011 anvendelse, og det kompetente udvalg er det udvalg, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF.

Artikel 18

Fortrolighed

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.
2. Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, herunder disses personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige, medmindre den part, der har givet oplysningerne udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.
3. Den part, der har givet oplysningerne, kan anmode om fortrolig behandling af de forelagte oplysninger og skal vedlægge et ikke-fortroligt sammendrag af sådanne oplysninger eller en begrundelse for, at oplysningerne ikke kan sammenfattes.
4. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den, der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre dem eller tillade, at de offentliggøres i store træk eller i forkortet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.
5. Stk. 1-5 udelukker ikke, at Unionens myndigheder videregiver generelle oplysninger. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 19

¹⁹ EFT L 185 af 16.8.1971, s. 15.

²⁰ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 71.

Rapportering

Senest den 1. januar 2017 og mindst hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og om de fremskridt, der er gjort i de internationale forhandlinger om adgang for EU-erhvervsdrivende til offentlige udbudsprocedurer i tredjelande i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne skal til dette formål efter anmodning forelægge Kommissionen relevante oplysninger.

Artikel 20

Ophævelser

Artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF ophæves med virkning fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tresindstyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den 21.3.2012.

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

BILAG

Liste over internationale aftaler, som EU har indgået på området for offentlige indkøb, herunder markedsadgangsforpligtelser

Multilateral aftale:

- Aftale om statslige indkøb (EFT L 336 af 23.12.1994)

Bilaterale aftaler:

- Frihandelsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Mexico (EFT L 276 af 28.10.2000, EFT L 157 af 30.6.2000)
- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om visse aspekter af offentlige indkøb (EFT L 114 af 30.4.2002)
- Frihandelsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Chile (EFT L 352 af 30.12.2002)
- Stabiliserings- og associeringsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUT L 87 af 20.3.2004)
- Stabiliserings- og associeringsaftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Kroatien (EUT L 26 af 28.1.2005)
- Stabiliserings- og associeringsaftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Montenegro (EUT L 345 af 28.12.2007)
- Stabiliserings- og associeringsaftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Albanien (EUT L 107 af 28.4.2009)
- Frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Sydkorea (EUT L 127 af 14.5.2011).